

Bilag.

Til

Regering og Rigsdag.

Paa et af de forenede Kommuner i Randers Amt den 6te November f. A. afholdt Møde blev bl. a. drøftet Lov Nr. 73 af 12te April 1892 om Underholdsbidrag til Børn, der ere avlede uden for Ægteskab m. v., og var man fra alle Sider enig om, at denne Lov i dens nuværende Skikkelse virkede meget uheldigt i flere forfællige Retninger.

Som Følge heraf blev der af Forsamlingen nedsat et Udvalg til nærmere at drøfte og fremkomme med Forslag til hvilke Omst. der overfor rette Vedkommende burde fremsættes om Forandringer i Lovgivningen paa dette Omraade — og efter at dette Udvalg nu har endt sit Arbejde, tillader Foreningen, der omfatter 72 Landkommuner, foruden Randers og Mariager Bykommuner, sig at rette følgende Henvendelse til den høje Regering og Rigsdag:

Det tør vel nok uden Overdrivelse siges, at den ovennævnte Lov omhandler et af de største og vigtigste Samskudsforhold, ligesom det ogsaa er den af de sociale Love, der uden Sammenligning bliver mest benyttet og medfører et meget betydeligt Arbejde for de forskellige Autoriteter, hvem det paahviler at inddrive Alimentationsbidrag. At det under disse Omstændigheder er af stor Vigtighed for alle Parter, at Lovgivningen paa dette Omraade virker saa let, koncis og retfærdigt som muligt, vil være indlysende, men det er saa langt fra, at den nuværende Lov er i Besiddelse af disse Egenskaber, at den tværtimod paa adskillige Omraader virker uheldigt, og vi skulle i det følgende tillade os — uden dog at komme ind paa selve det principielle Spørgsmaal i Sagen: hvorvidt det ved Loven fastslaaede Princip med Hensyn til uægte Børns Retstilleming fra et Samfundssynspunkt betragtet kan anses som heldigt — at paapege de mest iøjnefaldende Ulemper ved den nuværende Lov:

1. Den ved Lovens § 4 etablerede Forretningssag med Hensyn til Inddrivelse af Alimentationsbidrag er saa omstændelig, besværlig og langsom, at der, for at tilendebringe en ganske almindelig Alimentationsag maa af forskellige Omstændigheder udføres 20—25 Ekspeditioner, for at inddrive et Halvaarsbidrag, der her i Sjælland andrager 20—30 Kr. Dette bevirker, at en meget stor Del af disse Sager have en saa lang og besværlig Vandring at foretage, at det meget ofte hænder, at en Sag angaaende Inddrivelsen af det ene Halvaarsbidrag først tilendebringes længe efter, at det næste Bidrag er forfaldet og, i Stedet for, som det formentlig var Hensigten at opnaa ved Lov 12te April 1892, at vedkommende Barnemoder hurtigere kom i Besiddelse af sine Penge end det efter Lov 20de April 1888 var Tilfældet, har man nu opnaaet, at hun i saare mange Tilfælde maa vente længere, og dette er saa meget uheldigere som de, der maa vente længst, ere de, hvis Barnefædres Opholdssted kendes, medens Sager, vedrørende Barnefædre, hvis Opholdssted er ubekendt, ekspederes forholdsvis hurtigt. — Man har derfor ikke saa Eksempler paa, at vedkommende Barnemoder, for at komme hurtigere til sine Penge, nægter at vide noget om Barnefaderens Opholdssted, selv om hun meget godt kender det, ja endog staar i stadig Forbindelse med Barnefaderen.